29/04/2025
ESMA32-992851010-1815

Ghid

pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea

Cuprins

1 Domeniu de aplicare 3
2 Referințe legislative, abrevieri și definiții 4
2.1 Referințe legislative 4
2.2 Abrevieri 6
3 Scopul 11
4 Obligații de conformare și de raportare 12
4.1 Statutul ghidului 12
4.2 Cerințe de raportare 12
5 Ghid pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea 13
5.1 Concepte de bază 13
5.2 Organizarea internă a entităților de aplicare 14
5.3 Selecția 18
5.4 Verificarea 21
5.5 Măsuri de asigurare a conformității 24
5.6 Coordonarea la nivel european 26

1 Domeniu de aplicare

Cui i se aplică?

1. Prezentul ghid se aplică tuturor autorităților competente care asigură supravegherea (denumită „aplicarea standardelor” în prezentul ghid, vezi secțiunea 2.3 Definiții) în domeniul informațiilor privind durabilitatea în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență.

Ce se aplică?

2. Prezentul ghid se aplică în legătură cu asigurarea respectării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în temeiul articolului 24 alineatul (4) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență pentru a garanta că informațiile privind durabilitatea furnizate de emitenții care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate respectă cerințele Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență.

3. Este vorba despre informații privind durabilitatea ale emitenților deja cotați pe o piață reglementată. Printre aceștia se numără emitenți din țări terțe care utilizează standardele europene de raportare privind durabilitatea, precum și emitenți din țări terțe care utilizează cerințe de raportare privind durabilitatea care au fost declarate echivalente cu standardele europene de raportare privind durabilitatea.

4. Ghidul se bazează pe principii și definește aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea și sfera de cuprindere a aplicării în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, stabilește caracteristicile pe care trebuie să le aibă entitățile de aplicare, descrie tehnicile de selecție care trebuie urmate și alte aspecte ale metodologiei de aplicare, descrie tipurile de măsuri care trebuie luate de entitățile de aplicare și explică modul de coordonare a activităților de aplicare în cadrul ESMA.

Când se aplică?

5. Prezentul ghid se aplică în contextul aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea de la 1 ianuarie 2025.

2 Referințe legislative, abrevieri și definiții

6. Dacă nu se specifică altfel, termenii utilizați și definiți în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, în Directiva în materie de contabilitate și în Regulamentul privind taxonomia păstrează același sens și în prezentul ghid. Unii dintre termenii definiți în Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență sunt reamintiți mai jos pentru facilitarea consultării. În plus, se aplică următoarele definiții, referințe legislative și abrevieri:

2.1 Referințe legislative

Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență	Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE[1]
Directiva în materie de contabilitate	Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului[2]
Standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS)	Regulamentele delegate ale Comisiei emise în temeiul articolului 29b și al articolului 29c din Directiva în materie de contabilitate
Regulamentul privind taxonomia	Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088[3]

[1] JO L 390, 31.12.2004, p. 38-57.
[2] JO L 182, 29.6.2013, p. 19-76.
[3] JO L 198, 22.6.2020, p. 13-43.

Regulamentul delegat privind obligația furnizării de informații	Regulamentul delegat (UE) 2021/2178 al Comisiei din 6 iulie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin precizarea conținutului și a modului de prezentare a informațiilor care trebuie furnizate de întreprinderile care fac obiectul articolului 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE în ceea ce privește activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului și prin precizarea metodologiei pentru respectarea acestei obligații de furnizare de informații[4]
Directiva privind piețele instrumentelor financiare II	Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE[5]
Regulamentul ESMA	Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei[6]
Directiva privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea	Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi[7]
Directiva privind prezentarea de informații nefinanciare	Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari[8]

[4] JO L 443, 10.12.2021, p. 9-67.
[5] JO L 173, 12.6.2014, p. 349-496.
[6] JO L 331, 15.12.2010, p. 84-119.
[7] JO L 322, 16.12.2022, p. 15-80.
[8] JO L 330, 15.11.2014, p. 1-9.

2.2 Abrevieri

ESMA	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
SRWG	Grupul de lucru pentru raportarea privind durabilitatea
UE	Uniunea Europeană

2.3 Definiții

Aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea	Supravegherea prezentării informațiilor privind durabilitatea, inclusiv raportarea privind durabilitatea, astfel cum se menționează la articolul 28d din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență. În special, aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea constă în a verifica dacă informațiile privind durabilitatea sunt pregătite în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea, în a lua măsuri adecvate în cazul în care sunt descoperite neconformități în cursul procesului de aplicare, în conformitate cu normele aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, și în a lua alte măsuri relevante în scopul aplicării standardelor. Prezentul ghid se referă la „aplicarea standardelor”, nu la „supraveghere”, astfel cum se menționează la articolul 28d din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, pentru a asigura coerența cu formularea utilizată în Ghidul ESMA pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare[9].
Informații privind durabilitatea	Informații solicitate de cadrul informațiilor privind durabilitatea

[9] ESMA32-50-218 Ghidul pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile financiare, 4 februarie 2020.

Emitent	Un emitent, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, cu excepția „persoanelor fizice”
Piață reglementată	O piață reglementată, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva privind piețele instrumentelor financiare II
Entitate de aplicare	Autoritatea națională competentă
Cadrul informațiilor privind durabilitatea	Articolele 19a, 29a și 29d din Directiva în materie de contabilitate, împreună cu Standardele europene de raportare privind durabilitatea și cu articolul 8 din Regulamentul privind taxonomia, precum și cu Regulamentul delegat privind obligația furnizării de informații
Neconformitate	O omisiune semnificativă în informațiile privind durabilitatea ale unui emitent sau o prezentare eronată semnificativă a acestor informații
Dezinformare ecologică	Practică în care declarațiile, afirmațiile, acțiunile sau comunicările legate de durabilitate nu reflectă în mod clar și echitabil profilul de durabilitate subiacent al unei entități, al unui produs financiar sau al unor servicii financiare. Această practică poate induce în eroare consumatorii, investitorii sau alți participanți la piață[10]
Stat membru de origine	Statul membru de origine, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (i) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență
Operator de piață	Un operator de piață, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Directiva privind piețele instrumentelor financiare II

[10] Definiție comună a autorităților europene de supraveghere, astfel cum a fost publicată în ESMA30-1668416927-2498 Raport intermediar privind dezinformarea ecologică – *Răspuns la solicitarea de contribuții a Comisiei Europene privind „riscurile de dezinformare ecologică și supravegherea politicilor de finanțare durabilă”*, 31 mai 2023, punctul 13, cu caracteristici esențiale ale dezinformării ecologice enumerate la punctul 14. Vezi și ESMA36-287652198-2699 – Raport final privind dezinformarea ecologică.

Abatere nesemnificativă	O omisiune nesemnificativă în informațiile privind durabilitatea ale unui emitent sau o denaturare nesemnificativă a acestora
Notă rectificativă	Notă emisă de o entitate de aplicare sau de un emitent, la inițiativa sau solicitarea unei entități de aplicare, prin care se aduce la cunoștința publicului neconformitatea unuia sau mai multor elemente specifice incluse în informațiile privind durabilitatea deja publicate, precum și informațiile rectificate, cu excepția cazului în care nu pot fi puse la dispoziție
Dublă semnificație	Dubla semnificație are două dimensiuni: semnificația din perspectiva impactului și semnificația din perspectiva financiară. Un aspect de durabilitate îndeplinește criteriul dublei semnificații dacă este semnificativ din perspectiva impactului sau din perspectiva financiară sau din ambele perspective. Definițiile termenilor „semnificație din perspectiva financiară”, „semnificație din perspectiva impactului” și „aspecte legate de durabilitate” sunt stabilite în Standardele europene de raportare privind durabilitatea.
Tipuri de selecție	
Selecție bazată pe riscuri	Atunci când o entitate de aplicare identifică emitenți ale căror informații privind durabilitatea îndeplinesc anumite criterii de risc și supune verificării informațiile privind durabilitatea ale tuturor emitenților respectivi sau ale unora dintre aceștia
Selecție prin rotație	Atunci când o entitate de aplicare selectează informațiile privind durabilitatea ale unui emitent în vederea verificării o singură dată într-o anumită perioadă
Selecție aleatorie	Atunci când o entitate de aplicare selectează informațiile privind durabilitatea ale unui emitent în vederea verificării dintr-un grup mai larg de emitenți fără a face trimitere la profilul de risc al informațiilor privind durabilitatea sau la momentul în care informațiile privind durabilitatea ale emitentului au

	fost verificate ultima dată, astfel încât toți emitenții să aibă șanse egale de a fi selectați
Tipuri de verificări	
Verificare extinsă interactivă a informațiilor privind durabilitatea	Evaluarea de către entitatea de aplicare a întregului conținut al informațiilor privind durabilitatea ale unui emitent pentru a identifica problemele/domeniile care, în opinia entității de aplicare, necesită o analiză suplimentară, precum și evaluarea ulterioară de către entitatea de aplicare a măsurii în care informațiile privind durabilitatea referitoare la problemele/domeniile respective sunt în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Verificarea extinsă interactivă implică o interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare pe care le-a efectuat și a informațiilor pe care le-a primit de la emitent, entitatea de aplicare concluzionează dacă a detectat neconformități în legătură cu aspectele/domeniile pe care le-a analizat.
Verificare specifică interactivă a informațiilor privind durabilitatea	O evaluare efectuată de entitatea de aplicare pentru a stabili dacă problemele/domeniile predefinite din informațiile privind durabilitatea ale unui emitent sunt în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Verificarea specifică interactivă implică o interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare efectuate și a informațiilor primite de la emitent, entitatea de aplicare concluzionează dacă a detectat neconformități în legătură cu problemele/domeniile predefinite analizate.
Verificare extinsă de birou a informațiilor privind durabilitatea	Evaluarea de către entitatea de aplicare a întregului conținut al informațiilor privind durabilitatea ale unui emitent pentru a identifica problemele/domeniile care, în opinia entității de aplicare, necesită o analiză suplimentară, precum și evaluarea ulterioară de către entitatea de aplicare a măsurii în care informațiile privind durabilitatea referitoare la problemele/domeniile respective sunt în

	conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Verificarea extinsă de birou nu implică nicio interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare pe care le-a efectuat, entitatea de aplicare concluzionează dacă sunt indicii potrivit cărora există neconformități în legătură cu informațiile privind durabilitatea analizate.
Verificare specifică de birou a informațiilor privind durabilitatea	O evaluare efectuată de entitatea de aplicare pentru a stabili dacă problemele/domeniile predefinite din informațiile privind durabilitatea ale unui emitent sunt în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Verificarea specifică de birou nu implică nicio interacțiune între entitatea de aplicare și emitent. Pe baza procedurilor de verificare pe care le-a efectuat, entitatea de aplicare concluzionează dacă sunt indicii potrivit cărora există neconformități în legătură cu aspectele/domeniile predefinite pe care le-a analizat.

3 Scopul

7. Prezentul ghid are la bază articolul 28d din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență și articolul 16 din Regulamentul ESMA. Obiectivele ghidului sunt de a stabili practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere în legătură cu aplicarea comună, uniformă și consecventă a articolului 24 alineatul (4) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, asigurând totodată o astfel de aplicare, în ceea ce privește includerea în raportul administratorilor a unei declarații privind durabilitatea [articolul 4 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență] a emitenților care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate. În special, ghidul urmărește să asigure că entitățile de aplicare aplică standardele referitoare la informațiile privind durabilitatea în mod convergent și să garanteze că această aplicare se aseamănă totodată îndeaproape cu aplicarea care este efectuată în ceea ce privește informațiile financiare. De asemenea, ghidul ajută entitățile de aplicare să descopere posibile neconformități ale informațiilor privind durabilitatea ale emitenților, de exemplu în ceea ce privește dezinformarea ecologică. Deși cadrul informațiilor privind durabilitatea se aplică unei game mai largi de întreprinderi decât întreprinderile cotate pe piețele reglementate, prezentul ghid se aplică numai supravegherii întreprinderilor cotate la bursă.

4 Obligații de conformare și de raportare

4.1 Statutul ghidului

8. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta prezentul ghid.

9. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul trebuie să se conformeze prin includerea sa în cadrele lor juridice și/sau de supraveghere, după caz.

4.2 Cerințe de raportare

10. În termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, autoritățile competente cărora li se aplică prezentul ghid trebuie să informeze ESMA (i) dacă se conformează, (ii) dacă nu se conformează, dar intenționează să se conformeze, sau (iii) dacă nu se conformează și nu intenționează să se conformeze prezentului ghid.

11. În caz că nu se conformează, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să informeze ESMA, în termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, cu privire la motivele pentru care nu îl respectă.

12. Pe site-ul ESMA este disponibil un model de notificare. Modelul se completează și se transmite la ESMA.

5 Ghid pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea

5.1 Concepte de bază

Orientarea 1: Obiectivul aplicării standardelor

13. **Obiectivul aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea este de a contribui la aplicarea consecventă a cadrului informațiilor privind durabilitatea și, prin urmare, la transparența informațiilor privind durabilitatea. Acest lucru va contribui la compararea statutului informațiilor privind durabilitatea cu cel al informațiilor financiare. Prin aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, entitățile de aplicare contribuie la protejarea investitorilor, la creșterea încrederii pieței și la evitarea arbitrajului de reglementare.**

14. Pentru a permite o comparație a informațiilor privind durabilitatea ale diferiților emitenți, este important ca aceste informații să se bazeze pe o aplicare consecventă a cadrului informațiilor privind durabilitatea, în sensul că, dacă faptele și circumstanțele sunt similare, informațiile vor fi similare în măsura impusă de cadrul informațiilor privind durabilitatea.

15. Pentru ca aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea să se realizeze în mod similar în întreaga Uniune, entitățile de aplicare trebuie să înțeleagă în același fel principiile stabilite în prezentul ghid și cadrul informațiilor privind durabilitatea.

16. Aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea presupune verificarea informațiilor privind durabilitatea în scopul evaluării conformității acestora cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Activitatea unei entități de aplicare diferă de asigurarea privind domeniul de aplicare, întrucât entitatea de aplicare efectuează o verificare bazată pe priorități în care, pe baza verificării informațiilor privind durabilitatea și a monitorizării emitenților și a pieților, alege anumite subiecte pentru o verificare suplimentară. Activitatea unei entități de aplicare diferă, de asemenea, de asigurarea privind obiectivul, deoarece entitatea de aplicare nu emite o opinie de asigurare pozitivă sau negativă cu privire la informațiile privind durabilitatea. În schimb, entitatea de aplicare trebuie, pe baza informațiilor colectate și a procedurilor de verificare desfășurate în conformitate cu orientările 8 și 9, să poată concluziona dacă au fost descoperite neconformități cu cadrul de informații privind durabilitatea în legătură cu aspectele/domeniile pe care le-a evaluat. În plus, entitatea de aplicare verifică în mare măsură informațiile care au făcut deja obiectul unei asigurări (limitate sau rezonabile) și care au fost publicate, în timp ce auditorul/prestatorul independent

de servicii de asigurare verifică informațiile privind durabilitatea atunci când acestea sunt pregătite pentru publicare.

17. Pentru o asigurare eficace a aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, entitățile de aplicare trebuie să adopte măsuri adecvate, în conformitate cu prezentul ghid, în cazul în care sunt detectate neconformități cu cadrul informațiilor privind durabilitatea, pentru a se asigura că, ori de câte ori este necesar, sunt furnizate informații pregătite în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Entitățile de aplicare trebuie să reacționeze în mod consecvent dacă sunt detectate neconformități cu cadrul informațiilor privind durabilitatea.

18. Prin acest comportament se urmărește nu numai promovarea aplicării coerente a cadrului informațiilor privind durabilitatea – ceea ce contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne, la rândul ei importantă pentru stabilitatea financiară –, ci și evitarea arbitrajului de reglementare.

19. Entitățile de aplicare pot încerca, de asemenea, să încurajeze conformitatea prin emiterea de alerte și alte publicații pentru a ajuta emitenții să își pregătească declarația privind durabilitatea în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea, precum și prin angajarea într-un dialog periodic, după caz, cu emitenții, auditorii/prestatorii independenți de servicii de asigurare sau utilizatorii informațiilor privind durabilitatea. Un astfel de dialog permite entităților de aplicare să primească informații relevante cu privire la evoluțiile pieței, la aspectele actuale sau viitoare legate de aplicarea cadrului informațiilor privind durabilitatea, precum și să facă schimb de opinii și recomandări informale. Cu excepția cazului în care entitățile de aplicare specifică altfel, un astfel de dialog nu face parte dintr-un proces de verificare prealabilă (vezi orientarea 10).

5.2 Organizarea internă a entităților de aplicare

Orientarea 2: Asigurarea unui proces eficace de aplicare

20. **Entitățile de aplicare trebuie să garanteze eficacitatea procesului de aplicare a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea. În acest scop, trebuie să dispună de resurse umane și financiare suficiente pentru a-și desfășura activitățile în mod eficace, precum și de competențele necesare în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență. Resursele umane trebuie să fie calificate din punct de vedere profesional, să aibă experiență în ceea ce privește cadrul de informații privind durabilitatea, să fie în măsură să evalueze interacțiunile dintre informațiile privind durabilitatea și informațiile financiare și să fie suficiente ca număr, ținând seama de numărul de emitenți care fac obiectul aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, de caracteristicile acestora, de complexitatea declarațiilor lor privind durabilitatea și de capacitatea lor de a aplica cadrul informațiilor privind durabilitatea. Atunci când**

entitățile de aplicare deleagă sarcini legate de aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, entitatea delegată trebuie să fie supravegheată de entitatea de aplicare și să răspundă față de aceasta.

21. Pentru ca standardele referitoare la informațiile privind durabilitatea să fie aplicate în mod eficace, entitățile responsabile trebuie să dispună de resurse suficiente. La determinarea numărului necesar de resurse umane, numărul de emitenți care intră în sfera aplicării standardelor, complexitatea informațiilor privind durabilitatea, precum și capacitatea celor care întocmesc informațiile privind durabilitatea și a auditorilor/prestatorilor independenți de servicii de asigurare de a aplica cadrul informațiilor privind durabilitatea joacă roluri importante.[11] Probabilitatea de a fi selectat pentru verificare și măsura în care se efectuează această verificare trebuie să fie de așa natură încât să nu fie restricționate de lipsa de resurse, ceea ce ar crea condiții prielnice arbitrajului de reglementare.

22. Trebuie să existe suficiente resurse financiare pentru a garanta utilizarea numărului de resurse umane și de servicii necesar pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea. Resursele financiare trebuie să fie, de asemenea, suficiente pentru a asigura resurse umane calificate din punct de vedere profesional și cu experiență în domeniu.

23. Entitățile de aplicare trebuie să aibă competențele necesare pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile de aplicare, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (4) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență.

24. Atunci când entitățile de aplicare deleagă sarcini legate de asigurarea aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență,

[11] Având în vedere dispozițiile tranzitorii din Directiva privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea și din Standardele europene de raportare privind durabilitatea, este probabil ca entitățile de aplicare să aibă nevoie de mai puține resurse umane (în special din punctul de vedere al competențelor și al numărului de angajați) în 2025 comparativ cu anii următori. Nevoia de resurse umane va crește treptat, pe măsură ce tot mai mulți emitenți sunt obligați să publice informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate și pe măsură ce devin aplicabile toate cerințele de publicare prevăzute de Standardele europene de raportare privind durabilitatea. De asemenea, entitățile de aplicare vor avea la început o experiență limitată în ceea ce privește ESRS; însă, această experiență se va acumula începând cu 2025. În special, primul an de aplicare a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în temeiul Directivei privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea și al Standardelor europene de raportare privind durabilitatea poate îmbunătăți capacitatea entității de aplicare de a evalua resursele de care are nevoie pentru a-și îndeplini mandatul de aplicare a standardelor. Acest lucru poate duce la modificări ale evaluărilor adecvării pe care entitățile de aplicare le-au efectuat înainte de prima aplicare a orientărilor, ceea ce poate duce la ajustări pentru echipele responsabile cu asigurarea aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea. Un exemplu notabil al acestei situații pot fi entitățile de aplicare care nu au avut competența de aplicare a standardelor referitoare la conținutul informațiilor nefinanciare în temeiul Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare și care au noi competențe de aplicare a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în temeiul Directivei privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea.

responsabilitatea finală pentru aplicare, inclusiv responsabilitatea pentru instituirea și menținerea unui proces adecvat de aplicare, îi revine entității de aplicare.

Orientarea 3: Informații privind durabilitatea elaborate în temeiul cerințelor echivalente de raportare privind durabilitatea ale țărilor terțe

25. **Atunci când asigură aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea pregătite în temeiul unor cerințe echivalente de raportare privind durabilitatea ale țărilor terțe în conformitate cu dispozițiile aplicabile în temeiul Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, entitățile de aplicare trebuie să se asigure că au acces la resurse cu calificări adecvate sau să coordoneze procesul de aplicare a standardelor împreună cu ESMA sau cu alte entități de aplicare, pentru a se asigura că dispun de expertiză și resurse adecvate. Entitățile de aplicare trebuie să discute cu ESMA despre asigurarea aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea elaborate în temeiul cerințelor echivalente de raportare privind durabilitatea ale țărilor terțe, pentru a asigura coerența tratamentului acestor informații privind durabilitatea.**

26. În conformitate cu Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, sarcina de aplicare a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea ale emitenților din țări terțe revine entității de aplicare din statul membru de origine. În astfel de cazuri, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 23 din Directiva privind armonizarea obligațiilor de transparență, informațiile privind durabilitatea ale emitentului pot fi elaborate în temeiul cerințelor de raportare privind durabilitatea din țări terțe care au fost declarate echivalente cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Prezentul ghid se aplică, de asemenea, aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea ale emitenților din țări terțe care utilizează cerințe de raportare privind durabilitatea care au fost declarate echivalente în acest mod.

27. În astfel de cazuri, dacă entitatea de aplicare stabilește că nu este eficient sau posibil să asigure ea însăși aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, poate, pe baza unui acord, să transmită sarcina de a verifica dacă informațiile privind durabilitatea sunt pregătite în conformitate cu cerințele echivalente de raportare privind durabilitatea din țara terță unui alt organism de aplicare sau unei echipe centralizate care urmează să fie organizată de ESMA la cererea entității de aplicare. Fără a aduce atingere articolului 28 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, responsabilitatea pentru decizia de asigurare a conformității revine întotdeauna entității de aplicare din statul membru de origine.

28. Conform Directivei privind armonizarea obligațiilor de transparență, statele membre pot încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile competente din țările terțe, abilitate de propria lor legislație să ducă la îndeplinire sarcinile impuse de directivă.

Orientarea 4: Independența

29. **Entitățile de aplicare trebuie să asigure o independență adecvată față de guvern, emitenți, deținătorii de valori mobiliare, auditori/prestatori independenți de servicii de asigurare, alți participanți la piață, operatori de piață reglementați și alte părți interesate. Independența față de guvern înseamnă că acesta nu poate influența în mod necuvenit deciziile adoptate de entitățile de aplicare. Independența față de emitenți, deținătorii de valori mobiliare, auditori/prestatori independenți de servicii de asigurare, alți participanți la piață și alte părți interesate trebuie, printre altele, să fie asigurată prin coduri etice și prin componența consiliului de administrație al entității de aplicare.**

30. Pentru a asigura o protecție adecvată a investitorilor și pentru a evita arbitrajul de reglementare, este important ca entitatea de aplicare să nu fie influențată în mod necuvenit nici de membrii sistemului politic, nici de emitenți și auditorii/prestatorii independenți de servicii de asigurare ai acestora, de deținătorii de valori mobiliare, de alți participanți pe piață și de alte părți interesate. Responsabilitățile de aplicare a standardelor nu trebuie delegate operatorilor de piață, întrucât s-ar crea conflicte de interese prin faptul că emitenții vizați de aplicarea standardelor sunt, în același timp, clienți ai operatorilor de piață.

31. Entitățile de aplicare nu trebuie să fie influențate în mod necuvenit de guvern atunci când adoptă decizii ca parte a procesului de asigurare a aplicării, indiferent dacă este vorba despre asigurarea ex-ante sau ex-post a conformității informațiilor privind durabilitatea. În plus, nu trebuie să fie posibilă modificarea componenței consiliului de administrație sau a altor organisme de decizie ale entității de aplicare prin intervenția guvernului înainte de încheierea perioadei pentru care au fost numiți membrii lor, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale care impun astfel de măsuri, întrucât acest lucru poate reduce gradul de independență al procesului de asigurare a aplicării.

32. În ceea ce privește independența față de emitenți, deținătorii de valori mobiliare, auditori/prestatori independenți de servicii de asigurare, alți participanți la piață și alte părți interesate, entitățile de aplicare trebuie să evite conflictele de interese, indiferent dacă sunt reale, potențiale sau percepute, luând măsurile necesare pentru a asigura independența adecvată, inclusiv, dar fără a se limita la:

    a. stabilirea de coduri deontologice pentru cei implicați în procesul de aplicare,

    b. perioade în care există o stare de incompatibilitate,

    c. solicitarea asigurării conform căreia personalul implicat în aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea nu încalcă nicio cerință de independență ca urmare a relațiilor cu emitentul sau cu firma de audit/prestatorul independent de servicii de asigurare implicat și

d. asigurarea faptului că reprezentanții emitenților și auditorii/prestatorii independenți de servicii de asigurare nu sunt în măsură, împreună sau individual, să dețină majoritatea voturilor în organele decizionale ale entităților de aplicare.

5.3 Selecția

Orientarea 5: Un model de selecție mixt

33. **Asigurarea aplicării standardelor presupune, de obicei, efectuarea unei selecții. Modelul de selecție trebuie să aibă la bază un model mixt, care să combine o abordare bazată pe riscuri cu eșantionarea și cu o abordare prin rotație. Abordarea bazată pe riscuri trebuie să țină seama de riscul unei neconformități, precum și de impactul unei neconformități asupra pieților financiare.**

34. Modelele de selecție trebuie să fie formalizate și să aibă la bază o combinație între abordarea bazată pe riscuri, eșantionarea aleatorie și rotație. O abordare bazată exclusiv pe riscuri ar însemna ca emitenții care nu îndeplinesc criteriile de risc stabilite de entitatea de aplicare să nu facă niciodată obiectul verificării. Întotdeauna trebuie să existe posibilitatea selectării unui emitent pentru verificare. Un sistem pur aleatoriu ar putea însemna că emitenții cu grad ridicat de risc nu au fost selectați în timp util. Același lucru este valabil în cazul unui sistem bazat exclusiv pe rotație și, în plus, ar exista posibilitatea ca un emitent să poată estima momentul probabil în care îi va fi selectată declarația privind durabilitatea.

35. Selecția bazată pe riscuri ține seama de situația și caracteristicile specifice ale emitentului, inclusiv, de exemplu, de aspectele legate de domeniul și de zonele geografice în care își desfășoară activitatea emitenții. În general, se preconizează că detectarea neconformităților în ceea ce privește informațiile privind durabilitatea este mai probabilă când se utilizează selecția bazată pe riscuri decât atunci când se utilizează selecția prin rotație și selecția aleatorie. Prin urmare, entitățile de aplicare trebuie, în medie, să utilizeze riscul drept criteriu pentru a selecta cel puțin 50 % din emitenții ale căror informații privind durabilitatea le verifică. În schimb, proporția emitenților selectați pe baza rotației și a selectării aleatorii nu trebuie să fie, în medie, mai mare de 50 %, selecția prin rotație reprezentând cea mai mare parte, iar selecția aleatorie putând să reprezinte chiar și un procent mic din selecție.

36. Dacă entitatea de aplicare decide să integreze selecția sa bazată pe riscuri a emitenților ale căror informații privind durabilitatea vor fi verificate cu selecția bazată pe riscuri a emitenților ale căror informații financiare vor fi verificate, entitatea de aplicare trebuie să se asigure că modelul de selecție este echilibrat, astfel încât emitenții selectați în scopul verificărilor bazate pe riscuri ale informațiilor privind durabilitatea să prezinte, în cele din urmă, un risc de neconformitate în ceea ce privește informațiile privind durabilitatea.

37. Stabilirea riscurilor trebuie să se bazeze pe o combinație între probabilitatea de neconformitate la nivelul informațiilor privind durabilitatea ale emitentului și impactul potențial al unei neconformități asupra piețelor financiare. La determinarea riscului de neconformitate, modelele de selecție iau în considerare, după caz, cadrul informațiilor privind durabilitatea și principiul pragului de semnificație în conformitate cu orientarea 13. Trebuie luată în considerare și complexitatea declarației privind durabilitatea. Entitatea de aplicare trebuie, de asemenea, să țină seama de profilul de risc al emitentului, inclusiv de modul de administrare al acestuia și, în măsura posibilului, de:

   a. standardele etice ale conducerii,

   b. experiența conducerii în ceea ce privește aplicarea, precum și capacitatea sau disponibilitatea membrilor conducerii de a aplica cadrul informațiilor privind durabilitatea în mod corect,

   c. nivelul de experiență al auditorilor/prestatorilor independenți de servicii de asigurare ai emitentului în ceea ce privește cadrul informațiilor privind durabilitatea.

38. În timp ce emitenții mai mari se confruntă, de obicei, cu probleme de raportare mai complexe, în rândul emitenților mai mici și/sau al emitenților noi ar putea prevala un nivel scăzut de resurse și de experiență în ceea ce privește pregătirea informațiilor privind durabilitatea.

39. Indicațiile privind neconformitățile din partea auditorilor/prestatorilor independenți de servicii de asigurare, fie în rapoartele lor, fie în alt mod, precum și din partea organismelor de reglementare trebuie să declanșeze, în mod normal, o selecție a informațiilor privind durabilitatea în cauză în vederea verificării. Pe de altă parte, când auditorul/prestatorul independent de servicii de asigurare a exprimat o concluzie de asigurare nemodificată[12] (limitată sau rezonabilă), acest lucru nu trebuie considerat ca dovedind absența riscului de neconformitate. Plângerile întemeiate care, după verificarea preliminară, conțin indicații concrete privind neconformitățile și par fiabile, trebuie, în mod normal, să declanșeze o selecție a informațiilor privind durabilitatea în cauză în vederea verificării.

40. Pentru a asigura convergența în materie de supraveghere în Europa, când aplică criteriile relevante pentru selecție, entitățile de aplicare trebuie să țină seama de prioritățile comune în materie de aplicare pe care le-au identificat împreună cu ESMA.

41. Modelele de selecție trebuie să respecte informarea ESMA referitoare la informațiile privind durabilitatea. Entitățile de aplicare trebuie să discute factorii utilizați ca parte a

[12] Proposed International Standard on Sustainability Assurance 5000 – General Requirements for Sustainability Assurance Engagements, International Auditing and Assurance Standards Board, 2 august 2023.

metodei lor naționale de selecție în cadrul SRWG și, prin urmare, să contribuie la convergența metodelor de selecție.

Orientarea 6: Calendarul modelului de selecție

42. **Entitățile de aplicare trebuie să selecteze emitenții pentru verificare suficient de des (și anume, anual). Modelul de selecție trebuie să garanteze că fiecare emitent este verificat cel puțin o dată în cursul unei perioade selectate de entitatea de aplicare, în conformitate cu informările ESMA referitoare la informațiile privind durabilitatea.**

Orientarea 7: Universul selecției

43. **Entitățile de aplicare trebuie să efectueze o selecție aleatorie și bazată pe riscuri din întregul univers al emitenților care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate. Entitățile de aplicare trebuie să efectueze o selecție prin rotație dintr-un univers care exclude emitenții care au fost verificați în perioada selectată de către entitatea de aplicare.**

44. În scopul selecției, entitățile de aplicare trebuie să păstreze o listă a emitenților care intră în sfera lor de competență și care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate.

45. Scopul selecției bazate pe riscuri este de a selecta emitenții ale căror informații privind durabilitatea sunt cele mai susceptibile să conțină o neconformitate și pentru care o neconformitate ar avea cel mai mare impact asupra piețelor financiare. Prin urmare, selecția bazată pe riscuri trebuie să se facă întotdeauna din întregul univers al emitenților care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate, inclusiv din rândul emitenților care au fost verificați în ultimii ani.

46. Scopul selecției aleatorii este de a se asigura că emitenții nu pot calcula momentul în care vor fi verificați ulterior. Prin urmare, selecția aleatorie trebuie să se facă întotdeauna din întregul univers al emitenților care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate, inclusiv din rândul emitenților care au fost verificați în ultimii ani.

47. Scopul selecției prin rotație este de a garanta că toți emitenții care dețin valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată și care au obligația de a publica informații privind durabilitatea în temeiul Directivei în materie de contabilitate sunt verificați cel puțin o dată într-o perioadă definită. Prin urmare, după ce un emitent a fost verificat, entitatea de aplicare nu trebuie să includă emitentul respectiv în universul

din care se face selecția prin rotație până când nu a trecut perioada în care entitatea de aplicare verifică toți emitenții în conformitate cu orientarea 6.

5.4 Verificarea

Orientarea 8: Tipuri de verificări

48. **Entitățile de aplicare trebuie să identifice cea mai eficace modalitate de aplicare a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea. Ca parte a activităților ex-post privind aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea ale emitenților selectați pentru verificare, entitățile de aplicare pot utiliza:**

    a. **verificări extinse interactive,**

    b. **verificări specifice interactive,**

    c. **verificări extinse de birou și**

    d. **verificări specifice de birou.**

49. **Verificările extinse interactive trebuie să constituie, în general, cel puțin 33 % din totalul verificărilor efectuate într-un anumit an sau să acopere cel puțin 10 % din numărul total al emitenților aflați sub supravegherea entității de aplicare la începutul anului.**

50. Verificările interactive implică un schimb de informații între emitent și entitatea de aplicare în ceea ce privește informațiile privind durabilitatea verificate. Interacțiunea dintre emitent și entitatea de aplicare poate avea loc, de exemplu, când entitatea de aplicare adresează întrebări emitentului, solicită documente justificative sau efectuează verificări la fața locului. Entitățile de aplicare trebuie să solicite informațiile necesare indiferent dacă există sau nu indicații referitoare la neconformitatea informațiilor privind durabilitatea cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. Entitatea de aplicare poate contacta, de asemenea, auditorul/prestatorul independent de servicii de asigurare al emitentului.

51. Verificările interactive trebuie să fie procedura principală utilizată pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea și, prin urmare, utilizarea verificărilor de birou trebuie limitată. De asemenea, se consideră că doar utilizarea verificărilor specifice interactive nu este suficientă ca mijloc de asigurare a aplicării.

52. Dacă nu atinge pragurile stabilite la punctul 49 într-un anumit an, entitatea de aplicare trebuie să poată explica de ce nu a putut atinge aceste praguri.

Orientarea 9: Procesul de verificare

53. **Procesul de verificare al entității de aplicare trebuie să urmărească să evalueze dacă informațiile privind durabilitatea ale emitenților sunt în conformitate cu cadrul informațiilor privind durabilitatea. În plus, entitățile de aplicare trebuie să verifice dacă informațiile privind durabilitatea cuprinse în declarația privind durabilitatea sunt în concordanță cu informațiile incluse în altă parte a raportului financiar anual, după caz.**

54. Evaluarea conformității informațiilor privind durabilitatea cu cadrul informațiilor privind durabilitatea nu are drept rezultat faptul că entitatea de aplicare oferă emitentului o asigurare pozitivă sau negativă că informațiile privind durabilitatea respectă cadrul informațiilor privind durabilitatea, astfel cum se explică în orientarea 1. Dacă, în cursul verificării, entitatea de aplicare ajunge însă la concluzia că a detectat o neconformitate sau o abatere nesemnificativă, astfel cum se prevede la punctul 65 din orientarea 12[13], entitatea de aplicare trebuie să aplice măsurile de asigurare a conformității prevăzute la punctul 64 din orientarea 12[14].

55. Concluziile formulate de o entitate de aplicare în urma verificării pot lua una dintre următoarele forme:

a. În urma unei verificări de birou

i. O decizie conform căreia nu există indicii ale unor neconformități în informațiile privind durabilitatea sau în legătură cu problemele/domeniile informațiilor privind durabilitatea pe care entitatea de aplicare le-a analizat și, prin urmare, nu este necesară nicio verificare suplimentară.

ii. În cazuri rare, atunci când neconformitățile sunt evidente fără a interacționa cu emitentul, o decizie conform căreia entitatea de aplicare a descoperit neconformități la nivelul informațiilor privind durabilitatea și stabilește măsurile de asigurare a conformității necesare pentru a remedia neconformitățile respective.

b. În urma unei verificări interactive:

i. O decizie conform căreia entitatea de aplicare nu a descoperit neconformități în ceea ce privește problemele/domeniile informațiilor

[13] Orientarea12, punctul 65: „În cazul în care o abatere nesemnificativă de la cadrul informațiilor privind durabilitatea este lăsată în mod intenționat necorectată pentru a obține o anumită prezentare a emitentului, entitatea de aplicare trebuie să ia măsurile adecvate ca și cum ar fi semnificativă."

[14] Orientarea12, punctul 64: „Entitatea de aplicare trebuie să facă uz de măsurile indicate mai jos, la alegerea sa. Ori de câte ori se constată o neconformitate, entitatea de aplicare trebuie să întreprindă în timp util cel puțin una dintre următoarele acțiuni, în conformitate cu considerațiile descrise la punctul 68: (a) să solicite reemiterea declarației privind durabilitatea, (b) să solicite o notă rectificativă sau (c) să solicite rectificarea în viitoarele declarații privind durabilitatea, cu retratarea cifrelor comparative, după caz."

privind durabilitatea pe care le-a analizat și nu impune nicio măsură de asigurare a conformității.

ii. O decizie conform căreia entitatea de aplicare a descoperit neconformități la nivelul informațiilor privind durabilitatea și stabilește măsurile de asigurare a conformității necesare pentru a remedia neconformitățile respective.

56. Entitățile de aplicare trebuie să se asigure că procedurile de verificare efectuate sunt suficiente pentru a realiza un proces eficient de asigurare a conformității și că verificarea și concluzia acesteia sunt documentate în mod corespunzător.

57. Fără a aduce atingere aplicării punctului 55 litera (a), în cazul în care o entitate de aplicare detectează, în timpul unei verificări de birou, posibile neconformități care nu sunt considerate evidente, se așteaptă ca acestea să fie investigate în continuare prin adresarea de întrebări emitentului și, după caz, auditorilor acestuia. În acest caz, verificarea ar fi reclasificată drept verificare interactivă. Entitatea de aplicare poate contacta, de asemenea, auditorul/prestatorul independent de servicii de asigurare al emitentului.

Orientarea 10: Autorizarea prealabilă

58. **În cazurile în care este permisă, autorizarea prealabilă trebuie să facă parte dintr-un proces oficial și să fie acordată numai după ce emitentul și auditorul acestuia/prestatorul independent de servicii de asigurare și-au finalizat poziția asupra informațiilor privind durabilitatea vizate.**

59. Aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea pornește de obicei de la informații privind durabilitatea publicate. Prin urmare, prin natura sa, este o activitate ex-post, desfășurată în conformitate cu procedurile de verificare indicate în orientările 8 și 9 și aplicată informațiilor privind durabilitatea selectate pe baza criteriilor stabilite în metodele de selecție indicate în orientările 5, 6 și 7.

60. Totuși, unele entități de aplicare dispun de un sistem de autorizare prealabilă bine dezvoltat, în care emitenții pot obține o decizie de asigurare a conformității ex-ante, adică înainte de a publica informațiile privind durabilitatea relevante. Trebuie să existe anumite condiții pentru ca entitățile de aplicare să utilizeze autorizarea prealabilă. În special, emitentul și auditorul acestuia/prestatorul independent de servicii de asigurare trebuie să aibă o poziție finală cu privire la aspectele/domeniile informațiilor privind durabilitatea în legătură cu care se solicită verificarea prealabilă, deoarece acest lucru va permite ca o decizie de autorizare prealabilă să se bazeze pe același nivel de informații ca o decizie ex-post. Aceasta va preîntâmpina transformarea deciziilor de autorizare prealabilă în interpretări generale.

61. Autorizarea prealabilă trebuie să facă parte dintr-un proces oficial, ceea ce înseamnă că entitatea de aplicare adoptă o decizie adecvată, în mod similar celui în care sunt adoptate deciziile ex-post. Aceasta presupune că entitatea de aplicare nu trebuie să revină asupra poziției sale după publicarea informațiilor privind durabilitatea, cu excepția cazului în care faptele și circumstanțele s-au modificat între data la care entitatea și-a exprimat poziția și data la care au fost emise informațiile privind durabilitatea sau a cazului în care există alte motive substanțiale pentru acest demers. Aceasta nu împiedică derularea altor discuții între entitățile de aplicare și emitenții și auditorii acestora/prestatorii independenți de servicii de asigurare cu privire la informațiile privind durabilitatea, atât timp cât rezultatul nu constituie o decizie.

Orientarea 11: Evaluarea calității

62. **Pentru a se asigura că procedurile de verificare utilizate și concluziile aferente sunt solide, entitățile de aplicare trebuie să pună în aplicare evaluări ale calității verificărilor efectuate.**

63. Evaluările calității trebuie efectuate de personal cu experiență relevantă și specializat în ceea ce privește cadrul informațiilor privind durabilitatea sau aspectele de raportare care fac obiectul verificării. De asemenea, trebuie să se poarte discuții cu privire la rezultatele evaluărilor de calitate în rândul membrilor personalului cu experiență și specializat în domeniu.

5.5 Măsuri de asigurare a conformității

Orientarea 12: Alegerea măsurilor de asigurare a conformității

64. **Entitatea de aplicare trebuie să facă uz de măsurile indicate mai jos, la alegerea sa. Ori de câte ori se detectează o neconformitate, entitatea de aplicare trebuie să adopte în timp util cel puțin una dintre următoarele măsuri, în conformitate cu considerațiile descrise la punctul 68:**

    a. **să solicite reemiterea declarației privind durabilitatea,**

    b. **să solicite o notă rectificativă sau**

    c. **să solicite rectificarea în viitoarele declarații privind durabilitatea, cu retratarea cifrelor comparative, după caz.**

65. **În cazul în care o abatere nesemnificativă de la cadrul informațiilor privind durabilitatea este lăsată în mod intenționat necorectată pentru a obține o anumită prezentare a emitentului, entitatea de aplicare trebuie să ia măsurile adecvate ca și cum ar fi semnificativă.**

66. **În cazul detectării unei abateri nesemnificative de la cadrul informațiilor privind durabilitatea, dar și a unui risc crescut ca aceasta să devină semnificativă în viitor, entitatea de aplicare trebuie să informeze emitentul cu privire la abatere.**

67. **Pentru neconformitățile similare detectate trebuie utilizate măsuri asemănătoare, după evaluarea pragului de semnificație.**

68. Când decid cu privire la tipul de măsură care să fie aplicată, entitățile de aplicare trebuie să țină seama de următoarele considerații:

    a. în funcție de competențele entității de aplicare și în conformitate cu orientarea 1, când se decide dacă să se solicite reemiterea declarației privind durabilitatea sau o notă rectificativă, obiectivul final este furnizarea celor mai bune informații posibile; de aceea, trebuie efectuată o evaluare pentru a determina dacă declarația inițială privind durabilitatea împreună cu nota rectificativă oferă suficientă claritate sau dacă cea mai bună soluție constă în reemiterea declarației privind durabilitatea.

    b. Când se decide dacă să se solicite fie o corecție în viitoarea declarație privind durabilitatea sau publicarea unei note rectificative/reemiterea declarației privind durabilitatea la un moment anterior, trebuie luați în considerare diferiți factori, și anume:

        i. momentul adoptării deciziei: de exemplu, dacă momentul adoptării deciziei este foarte apropiat de data publicării următoarei declarații privind durabilitatea, ar putea fi adecvată rectificarea în viitoarea declarație privind durabilitatea;

        ii. natura deciziei și contextul existent: de exemplu, în cazul în care informațiile corecte au ajuns în domeniul public în momentul luării deciziei, entitatea de aplicare ar putea opta pentru o corecție în viitoarea declarație privind durabilitatea.

69. Când entitatea de aplicare decide să solicite o corecție în viitoarea declarație privind durabilitatea, motivul pentru care a selectat această acțiune de conformare trebuie menționat în mod clar în concluzia entității de aplicare.

Orientarea 13: Pragul de semnificație

70. **Când se stabilește pragul de semnificație, după caz, al unei omisiuni sau al unei prezentări eronate în scopul aplicării standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, acest lucru trebuie evaluat ținând seama de partea din cadrul informațiilor privind durabilitatea utilizată pentru pregătirea informațiilor privind durabilitatea.**

71. Când cadrul informațiilor privind durabilitatea se bazează pe perspectiva dublei semnificații, aceasta trebuie să stea la baza evaluării efectuate de către entitatea de aplicare cu privire la pragul de semnificație a unei omisiuni sau a unei prezentări eronate.

Orientarea 14: Acțiuni ulterioare

72. **Entitățile de aplicare trebuie să se asigure că măsurile sunt puse în aplicare în mod adecvat de către emitenții vizați.**

73. Întrucât neconformitățile ar putea, prin definiție, să aibă un impact asupra deciziilor luate pe baza informațiilor privind durabilitatea, este important ca informațiile corectate să fie publicate în timp util, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil. Prin urmare, când se adoptă măsurile menționate la litera (a) sau (b) din orientarea 12, informațiile relevante privind durabilitatea și măsurile luate trebuie aduse la cunoștință direct de către emitent și/sau de către entitatea de aplicare, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil.

5.6 Coordonarea la nivel european

Orientarea 15: Priorități europene comune în materie de aplicare

74. **Pentru a atinge un nivel ridicat de armonizare în activitatea de aplicare a standardelor, entitățile de aplicare trebuie să discute și să facă schimb de experiență cu privire la aplicarea și asigurarea respectării cadrului informațiilor privind durabilitatea în contextul reuniunilor Grupului de lucru pentru raportarea privind durabilitatea (SRWG). Pe această bază, entitățile europene de aplicare aflate sub coordonarea ESMA trebuie să identifice anual prioritățile comune în materie de aplicare.**

75. Pentru a atinge un nivel ridicat de armonizare în activitatea de aplicare a standardelor, ESMA a instituit SRWG, în cadrul căruia toate entitățile de aplicare trebuie să fie membre și la care trebuie să participe.

76. Pentru promovarea convergenței în materie de supraveghere, entitățile de aplicare coordonate de ESMA trebuie să identifice aspectele comune de raportare pentru aplicarea standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea din Uniune, acestea trebuind să fie publicate cu suficient timp înainte de încheierea perioadei de raportare. Deși majoritatea subiectelor trebuie să fie comune, este posibil ca unele să nu fie relevante pentru toate statele membre sau să fie specifice anumitor sectoare. Aceste domenii trebuie stabilite cu suficient timp în avans, pentru a permite entităților de aplicare să le includă în programul lor de asigurare a aplicării ca subiecte care necesită verificare.

Orientarea 16: Coordonarea în cadrul SRWG

77. **Deși responsabilitatea asigurării aplicării standardelor revine entităților de aplicare, pentru a promova armonizarea practicilor de aplicare și a garanta că entitățile abordează în mod coerent aplicarea cadrului informațiilor privind durabilitatea, coordonarea deciziilor ex-ante și ex-post trebuie să aibă loc în cadrul SRWG. Entitățile de aplicare coordonate de ESMA trebuie, de asemenea, să identifice chestiunile legate de raportare și să ofere contribuții tehnice pentru întocmirea declarațiilor și/sau a avizelor ESMA.**

78. Deși măsurile se adoptă la nivel național, crearea unei piețe unice a valorilor mobiliare implică existența unei protecții similare a investitorilor în toate statele membre. Asigurarea aplicării coerente a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea în Uniune necesită coordonare și un nivel ridicat de armonizare a măsurilor în rândul entităților de aplicare. Pentru a asigura aplicarea adecvată și riguroasă a standardelor referitoare la informațiile privind durabilitatea, precum și pentru a evita arbitrajul de reglementare, ESMA va promova armonizarea abordărilor privind asigurarea aplicării prin coordonarea deciziilor ex-ante și ex-post adoptate de entitățile de aplicare.

79. Adoptarea cadrului informațiilor privind durabilitatea și interpretările date aplicării acestuia sunt rezervate organismelor de standardizare. Prin urmare, ESMA și entitățile de aplicare nu emit niciun ghid general de aplicare pentru emitenți cu privire la cadrul informațiilor privind durabilitatea. Cu toate acestea, ca parte a activităților de asigurare a aplicării, entitățile de aplicare se bazează pe propriul discernământ pentru a stabili dacă practicile de raportare se încadrează în intervalul de acceptabilitate permis de cadrul informațiilor privind durabilitatea.

80. În cazul aplicării cadrului informațiilor privind durabilitatea, ESMA va transmite problemele de raportare controversate semnificative, precum și ambiguitățile și orice lipsă de orientări specifice, descoperite în cursul procesului de aplicare după caz, organismului responsabil cu stabilirea și interpretarea standardelor (și anume Comisia Europeană) sau organului său consultativ (și anume Grupul Consultativ European pentru Raportare Financiară). Acest lucru este valabil și pentru orice alte aspecte identificate care creează constrângeri în materie de aplicare pe parcursul procesului.

Orientarea 17: Probleme apărute

81. **Discutarea cazurilor în cadrul SRWG poate avea loc fie înainte ca entitatea de aplicare să ajungă la o concluzie cu privire la verificarea sa (probleme emergente), fie după ce entitatea de aplicare ajunge la o concluzie cu privire la verificarea sa (decizii). Cu excepția rarelor circumstanțe în care termenul limită impus unei entități de aplicare nu permite pregătirea, prezentarea și discutarea problemei cu SRWG înainte de adoptarea unei decizii, problemele de raportare trebuie prezentate ca probleme emergente în următoarele situații:**

a. **în cazul în care o entitate de aplicare nu a luat încă nicio decizie cu privire la problema legată de raportarea în cauză sau în cazul în care SRWG nu a purtat nicio discuție prealabilă cu privire la această problemă. Acest lucru nu este valabil în cazul chestiunilor de importanță redusă din punct de vedere tehnic și nici în cazul în care cadrul informațiilor privind durabilitatea este clar și neconformitatea este evidentă;**

b. **în cazul în care problema legată de raportarea în cauză este identificată de entitățile de aplicare sau de ESMA ca având o importanță deosebită pentru piața internă;**

c. **în cazul în care entitatea de aplicare nu este de acord sau intenționează să ia o decizie care pare să nu fie în conformitate cu:**

   i. **o decizie anterioară cu privire la aceeași problemă de raportare sau la o problemă similară sau**

   ii. **rezultatul unei discuții cu privire la o problemă emergentă cu privire la aceeași problemă de raportare sau la o problemă similară.**

   Prezentarea situației ca o problemă emergentă în aceste situații are scopul de a stabili dacă diferențele de fapt și de circumstanțe justifică o decizie diferită de cea precedentă.

d. **în cazul în care entitatea de aplicare identifică riscul ca diverșii emitenți din Europa să aplice practici de raportare semnificativ diferite.**

82. **Deciziile de asigurare a conformității adoptate ca urmare a unei probleme emergente trebuie să țină seama de rezultatul dezbaterii purtate în cadrul SRWG.**

83. Problemele de raportare cu care se confruntă o entitate de aplicare, cu excepția celor în cazul cărora cadrul de informații privind durabilitatea este clar, neconformitatea este evidentă și deja a fost adoptată o decizie, trebuie aduse în atenția ESMA și dezbătute în cadrul SRWG pentru a se garanta adoptarea unei abordări coerente cu privire la aplicarea standardelor. În acest scop, entitățile de aplicare trebuie să aducă în discuție aceste aspecte înainte de a lua o decizie și trebuie să țină seama de rezultatul dezbaterii din cadrul SRWG. Rezultatul trebuie luat în considerare și de alte entități de aplicare. ESMA poate supune atenției SRWG problemele emergente și în cazul în care aspectele legate de raportare au o importanță deosebită pentru piața internă.

84. În plus față de situațiile prezentate la punctul 81, o problemă de raportare poate fi prezentată ca o problemă emergentă dacă entitatea de aplicare solicită orientări suplimentare din partea altor entități de aplicare, de exemplu având în vedere natura

complexă a problemei de raportare, sau dacă entitatea de aplicare solicită orientări suplimentare deoarece problema ar putea cauza dificultăți în materie de aplicare.

Orientarea 18: Decizii

85. **O decizie este prezentată SRWG dacă îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile următoare:**

    a. **decizia se referă la aspecte de raportare importante din punct de vedere tehnic;**

    b. **decizia a fost dezbătută ca problemă emergentă în cadrul dezbaterilor SRWG, cu excepția cazului în care s-a decis altceva;**

    c. **decizia va prezenta interes, din alte motive, pentru alte entități de aplicare (această hotărâre se va baza probabil pe dezbaterile din cadrul SRWG);**

    d. **decizia indică unei entități de aplicare că există riscul ca emitenții să aplice practici de raportare foarte diferite;**

    e. **decizia este de natură să aibă un impact semnificativ asupra altor emitenți;**

    f. **decizia este luată cu privire la o problemă care nu este abordată în mod direct printr-o dispoziție specifică din cadrul informațiilor privind durabilitatea;**

    g. **decizia a fost respinsă de un comitet de apel sau de o instanță judecătorească sau**

    h. **decizia pare să fie în contradicție cu o decizie anterioară privind aceeași problemă sau o problemă de raportare similară.**

86. Problemele emergente și deciziile discutate în cadrul SRWG se referă, în mod normal, la informațiile privind durabilitatea elaborate în temeiul cadrului informațiilor privind durabilitatea, dar ar putea acoperi și informațiile privind durabilitatea elaborate în temeiul unor cerințe echivalente de raportare privind durabilitatea ale țărilor terțe.

Orientarea 19: Luarea în considerare a deciziilor anterioare

87. **Deciziile de asigurare a conformității adoptate de entitățile de aplicare trebuie să țină seama de deciziile adoptate anterior cu privire la aceeași problemă de raportare, în contextul unor fapte și circumstanțe similare. Sunt considerate decizii de asigurare a conformității atât deciziile ex-ante, cât și deciziile ex-post și rezultatul dezbaterilor din cadrul SRWG cu privire la deciziile care stabilesc dacă o informație privind durabilitatea este sau nu conformă cu cadrul**

informațiilor privind durabilitatea și cu măsura corespunzătoare. Indiferent de rezultatul dezbaterilor SRWG, luarea deciziei finale rămâne în sarcina entității de aplicare.

88. Pentru a asigura un regim coerent de aplicare în întreaga Uniune, înainte de a adopta o astfel de decizie, entitățile de aplicare trebuie să caute deciziile adoptate de alte entități de aplicare în baza de date relevantă menționată în orientarea 20 și să le ia în considerare, precum și să țină seama de propriile decizii anterioare cu privire la aceeași problemă de raportare. Acest lucru este valabil indiferent dacă decizia adoptată ia forma unei autorizări prealabile sau a unei decizii bazate pe o declarație publicată privind durabilitatea.

Orientarea 20: Prezentarea problemelor emergente și a deciziilor

89. **Toate problemele emergente care îndeplinesc oricare dintre criteriile de transmitere menționate la orientarea 17 trebuie prezentate ESMA împreună cu detaliile relevante, de obicei în termen de două săptămâni înainte de reuniunea SRWG în cadrul căreia urmează să fie dezbătute. Toate deciziile adoptate în vederea asigurării conformității care îndeplinesc oricare dintre criteriile de transmitere menționate la orientarea 18 trebuie prezentate ESMA împreună cu detaliile relevante, de obicei în termen de trei luni de la adoptarea deciziei.**

90. Pentru a asigura dezbateri eficiente și eficace, problemele emergente și deciziile trebuie să fie clare și concise și să cuprindă toate faptele relevante, argumentele emitentului, baza raționamentului entității de aplicare și concluzia.

91. Coordonarea în cadrul SRWG trebuie facilitată prin existența unei baze de date privind asigurarea conformității. Obiectivul bazei de date este acela de a constitui o platformă pentru partajarea constantă de informații. Termenul pentru prezentarea deciziilor este fixat astfel încât să se evite apariția unui număr foarte mare de situații în care entităților de aplicare nu li se aduc la cunoștință decizii deja adoptate de alte entități, care ar fi trebuit luate în considerare la luarea deciziilor ulterioare. ESMA va examina toate elementele prezentate din punctul de vedere al coerenței interne, al suficienței informațiilor și al utilizării terminologiei corecte, putând solicita redepunerea acestora sau furnizarea de informații suplimentare. După o examinare completă, ESMA va înregistra decizia de asigurare a conformității în baza de date. Baza de date privind asigurarea conformității conține rezultatul dezbaterilor care au avut loc în cadrul reuniunii. ESMA este responsabilă de întreținerea tehnică a bazei de date.

Orientarea 21: Publicarea deciziilor

92. **Pentru a promova coerența aplicării cadrului informațiilor privind durabilitatea, entitățile de aplicare trebuie să hotărască ce decizii incluse în baza de date pot fi publicate în mod anonim.**

93. Entitățile de aplicare trebuie să efectueze o selecție a deciziilor care urmează să fie publicate sub coordonarea ESMA. Deciziile selectate pentru publicare trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre criteriile următoare:

a. decizia se referă la o problemă complexă de raportare sau la un aspect care a dus sau ar putea duce la aplicări diferite ale cadrului informațiilor privind durabilitatea sau

b. decizia vizează o problemă relativ răspândită în rândul emitenților sau în cadrul unui anumit tip de activitate și, prin urmare, poate fi de interes pentru alte entități de aplicare sau pentru terți sau

c. decizia privește un aspect în privința căruia entitățile de aplicare nu au experiență sau dispun de experiențe inconsecvente sau

d. decizia a fost luată cu privire la o problemă care nu este abordată în mod direct printr-o dispoziție specifică din cadrul informațiilor privind durabilitatea.

Orientarea 22: Raportarea activităților de aplicare

94. **Entitățile de aplicare trebuie să raporteze periodic cu privire la activitățile lor de asigurare a aplicării standardelor la nivel național și să ofere ESMA informațiile necesare pentru raportare și pentru coordonarea activităților de asigurare a aplicării desfășurate la nivelul Uniunii.**

95. Entitățile de aplicare trebuie să informeze periodic publicul cu privire la politicile de aplicare și la deciziile luate în cazuri individuale. Entitatea de aplicare este cea care decide dacă raportarea acestor aspecte se face în mod anonim sau nominal.

96. Entitățile de aplicare trebuie să raporteze către ESMA cu privire la constatările și deciziile de asigurare a conformității aferente priorităților comune în materie de aplicare, identificate în conformitate cu orientarea 15. Împreună cu alte activități relevante pentru coordonarea la nivel european, acestea sunt publicate de ESMA în raportul său privind activitatea de asigurare a aplicării standardelor de către întreprinderi și de reglementare a raportării.